

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοσὸν μετροῦμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Εἰκοσιπέντε τοῦ Δεκεμβρίου,
μεγάλῃ σκόλῃ, χαρὰ Κυρίου.

Ἐννῆκόσα τέσσερα καὶ χίλια
ποῦ θὰ βγοῦν λαοὶ μὲ πετραχήλια.

Ποῦντος ἑβδομήντα δύο κ' ὀκτακόσα,
κρίσεις, διαλύσεις, κάλαντα καὶ τόσα.

Περικλέτος, Φασουλῆς, καὶ διάλυσις Βουλῆς.

Φ. — Μέσα σὲ τούτους τοὺς καιροὺς τοῦ πλούτου καὶ τοῦ χρή-
ματος σ'τὴν διάλυσιν τοῦ πρώτου Καταστήματος. [ματος
Εἰς γὰρ φέρομεν κ' ἑμεῖς καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων
ποῦ τώρα διαλύεται καὶ μ' ἐκπαισμονὴν μεγάλαν.

Ἐμπρὸς εἰς τὸ Κατάστημα μῆς δόξης ἀνδίου,
ποῦ καίται, καθὼς ξέρετε, σ'τὸν δρόμον τοῦ Σταδίου,
κ' ἔχει σ'τὰ κεραμίδια του μὲ κουρελοπαντιέρα
καὶ δίσκους κ' Ἀνατολῆς ἀδιάκοπη φοβέρα.

Κ' ἐγὼ τρανὸς ντελάλης
μετὰ φωνῆς μεγάλης
κρύπτω τὴν διάλυσιν ὡσὺν Κορδοναρέλος
καὶ σκούζω μία, δύο, τρεῖς, γὰρ θὰ πάρῃ τέλος.

Ἰσχύετε σ'τὴν διάλυσιν μὲ γουρλωμένα μάτια
νὰ πάρετε προαμμάτια.
Ἐμπρὸς σ'τὴ φτήνεια... πάρετε θεσμούς τοῦ Θεοδώρου,
ποῦ καὶ τοῦ Κόντε σήμερον τοῦ γίνηκαν μεράκι.

Πάρε καὶ λίγο Σύνταγμα, παιδιὰ στεφανηφόρα,
ποῦ οἰζει τὸ Ρωμαιοὺς σὲ κάθε τρικυμίαν,
καὶ πῶς τὸν τήρησις ἀφίεται καὶ τώρα
τῶν φιλοτίμων τῶν Ρωμηῶν τὴν ἀφιλοτιμίαν.

Πάρε πατέρων πράγματα,
ματσούκαις καὶ κουμπούρια,
πάρε καὶ τὰ προγράμματα
τοῦ Κόντε τὰ καινούρια.

Καὶ λόγους τοῦ μουστακαλῆ πάρε μὲ προθυμία,
ποῦ ἔχασε καὶ ψαρκὴ καὶ τῶν ψαράδων ἔπη,
καὶ ἀπόβαλε Κοπέονικος εἰς τὴν ἀστρονομία
καὶ νῆφος σ'τὴν Ἀνατολὴ μὲ τὸ μονόκλ δὲν βλέπει.

Ἦς σ'τοῦ κράτους τὴν Βουλὴν... τὸν βίον ἐξεομάτισε
μὲ σάρωθρα καὶ ξύλα...
πάρε κ' ἔδρας ἱερὰς, ὅπου τὰς ἀρωμάτισε
τοσαύτῃ βαρβατίλῃ.

Πάρετε κ' ἀποτοσίγαρα καὶ γόπες διαφόρων
περιφραδῶν ρητόρων.
Πάρετε μυλιέτα μυστικά,
πάρετε καὶ νύχρα μερικά,
ποῦ μὲ σουργάδες τᾶξυναν γὰρ τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς κλαλοντας,
πάρετε τὰ νὰ γνωρίζετε κ' ἐξ ὄνυχος τοὺς λέοντας.

Π. — Πάρετε καὶ σεῖς, ἐλεύθεροι, πάρετε καὶ σεῖς, ραγιάδες,
βουλευτικούς σουργάδες.
Πάρετε γὰρ τὴν χωρίστρα σας ισατσάrais, σκόρπια κτένια,
πάρετε καὶ τρεῖς ποῦπεσαν ἀπὸ μεγάλα γένεια.

Πάρε, Πατρίς, πατέρων μας σεπτῶν ἀποκτενίδια
καὶ στείλε τα σ'τὸν χρυσοῦ καὶ γίνουν δακτυλίδια.
Πάρε σαβούρα μπόλικη γὰρ τὸ παληοσκαφίδι,
πάρε κειμήλια σωρό,
κ' ἕνα κουδοῦνι βροντερό,
ποῦ δρόλου δὲν ἐβρόντησε σ'τὰ χέρια τοῦ Μπουφίδη.

Ἦτε καὶ διαλύεται Βουλὴ βουλιμῶσα
κ' ἀπομεινάρια πάρετε πατέρων ὅσα κ' ὅσα.
Πάρετε τὰ δι' ἀνάμνησιν τοῦ πρώτου Καταστήματος,
ὅπου μᾶς ἐξωοράισε μ' εὐγένειαν φρονήματος.

Θὰ κλείσῃ τὸ Κατάστημα κ' ἔλατε, παλληκάρια,
μὲ τῆς σανίδες ἀνοῖξε καὶ κλείνει μὲ τὰ φτιάδια.
Θὰ κλείσῃ τὸ Κατάστημα... ἔζητ' ὁ Κορδοναρέλος...
θὰ κλείσῃ τὸ Κατάστημα... τώρα θὰ πάρῃ τέλος.

Ἦ Κόντες τὰ κακάρωσε... τοῦ κόρησε τὸν βίον...
θὰ κλείσῃ τὸ Κατάστημα... πάρετε κ' αὐτὴν τὴν τρεῖς...
μὰ τίνας νᾶναι τάχατε, βρὲ Φασουλῆ ψοφῆμι;
Φ. — Στοιχηματίζω, Περικλῆ, πῶς εἶναι τοῦ Ζαήμη.
Π. — Πάρετε τὴν νὰ μὴ βλέπετε καὶ νέφη καὶ θνέλλας
καὶ σ'τοὺς ἐχθροὺς νὰ ψάλετε κακὴ ψυχρὴ τῶν φλάσκα...
κ' ἕνα κομμάτι σᾶς πουλῶ μεγάλης φουστάνελλας...
στοιχηματίζω, βρὲ παιδιὰ, πῶς θᾶναι τοῦ Παλάσκᾶ.

Φ. — Θὰ κλείσῃ τὸ Κατάστημα καὶ πρὸς αὐτό, πολῖται,
γενναιοφρόνως ἴτε.
Βλέπω τὰπομεινάρια του καὶ ξεροκοκκινίζω...
διάλυσιν, διύλυσιν, σεπτὸν τελεῖται βούλημα,
καὶ τώρα σ'τὴν διάλυσιν τὴν νέαν ξεφρονίζω:
ποῦς ἔχει φτιάδια, σάρωθρα, σκουπόξυλα γὰρ πούλημα.

Μονάχα μὴ διάλυσαι τάξιν καὶ νοῦν θὰ βάλῃ
σὲ κόμματα ποικίλα...
ζήτω καὶ θάχωμ' ἐκλογαῖς μέσα 'στὸ καρναβάλι
μαζί μὲ τὴν γκαμήλα.

Π. — 'Ορὲ γλέντι ποῦ θὰ γίνῃ
μὲς 'στὸ φλογερὸ καμίνι.
Τί μεθύσιμα, τί σφαγαῖς!...
Καρναβάλια καὶ ἐκλογαῖς.

'Απ' ἐδὼ μασκαράλημι
καὶ ἀπ' ἐκεῖ βουλευτικί.
Καρναβάλου πανηγύρι καὶ χορῶν τρεχάματα
καὶ τρανῶν ὑποψηφίων σωστικά προγράμματα.

Φ. — 'Η γκαμήλα μὲς 'στοὺς δρόμους θὰ σηκώνῃ σκόνης νέφη,
καὶ ὁ τρανὸς ὁ γκαμηλιέρης
ἄλλος νοστιμὰ καὶ χάρις
γὰ κουκὰ ψηφοφορούντων θὰ γυρίξῃ μὲ τὸ ντέφι.

Δώστε ψήφους γὰ τὸν ἕνα, δώστε ψήφους γὰ τὸν ἄλλον,
μὴ ξεράσετε καὶ αὐτόν...
τί διπλὸ μασκαράλημι!... κομητάτα Καρναβάλων,
κομητάτα Βουλευτῶν.

'Ο Καρναβάλος ὁ μέγας σὰν ἐμβρόντητος θὰ στέκῃ
'στὸ διπλὸ μασκαράλημι τῆς ἐορταζούσης γῆς,
καὶ ὁ καὶ μένος δὲν θὰ νοιώθῃ ποιοὶ τοῦ παίζου τοιμπελέμι,
κὰν τοῦ δρόμου μασκαράδες, κὰν τῆς κάλπης ἐκλογεῖς.

Σάλος καὶ ἀνακατοσοῦρα,
καὶ καμπόσοι δοξασμένοι
μὲ τῆς κάλπης τὴν μουντζούρα
θὰ φανοῦν μασκαρεμμένοι.

Π. — Πάει καὶ τὸ Πορτ' Ἀρθούρ, ποῦ δεινῶς ἐδοκιμάσθη,
καὶ ἡ φρουρά του καὶ ἀπὸ 'μὲς τοὺς ἀνδρείους ἐθανυμάσθη.
Γόνυ σήμερον καὶ ἐγὼ πρὸ κλεινῶν ἡρώων κλίνω,
ἐξυμνῶ καὶ τὸν Νοτσοῦ καὶ τὸν Σταῖσελ μεγαλύνω.

Φ. — Μὲ τὴν ἐνδοξὸν τοῦ πτώσιν ποίας λάμπρεις ἀναδίδει...
ἔπεσε καὶ τὸ 'δικό μας μὲ τὸν Σταῖσελ τὸν Μπουφίδη,
καὶ ὁ Κορδοτσοῦ τὸ 'πῆρε μ' ἕνα νέον θούριον
νικηφόρων σαυιδάδων,
καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν Μικάδον
πὼς μὲ σκούπαις ἐπορρήθη τὸν θεσμὸν τὸ φρούριον.

Χριστούγεννα τρανὰ τοῦ γέρου Κορδονά.

Νὰ σὰς τὰ 'ποῦμε;... 'πέστε τα τοῦ κάθε πατριώτη...
Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, πορτὶ τοῦ χρόνου πρώτη,
ποῦ τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος, σ' ἀλήθεια θυμωμένος,
τοὺς Βουλευτὰς ἐκάλεσε νὰ τρέξουν ἐσπευσμένως,
γιατὶ ποσὼς 'στὸν Πρόεδρον δὲν εἶχεν ἀναγγελεῖ
πὼς ἔκαμε Κυβέρνησιν ὁ Κορδονὰς ὁ γέρον,
καὶ ἐπῆγαν τότε μερικοὶ τοῦ Θεοτόκη φίλοι
νὰ κάμουν συνεδρίασιν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

'Επῆγε μὲ τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ ὁ Κόντες γὰ γεινάτι
καὶ ἀπέξω τοὺς 'περίμναν λυσσῶντες Κορδονάτοι,
καὶ ἔγιναν κατὶ συμφοραῖς, καὶ ἔγιναν κατὶ πράγματα,
καὶ ἀρχίσανε σφονδύματα καὶ γροῦχα καὶ πειράγματα,

καὶ ἄπλωναν τὸ ζωνάρι των καμπόσοι γὰ καυτὰ
καὶ τὸν Λεβίδη τὸν τρανὸν εἶπαν Ραμπάτση,
μὰ τοῦτος σὰν πολιτικὸς δὲν ἔπερνε χαμπάρι,
καὶ ἔγιναν μούτσουνα πολλῶν ὡς εἶδος κεχομπάρι.

Παρέστη μὲ τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ ὁ Στρατηγὸς ἐκεῖ,
καὶ τοῦτον τὸν ἐπείραζαν καμπόσοι νησιτικοί,
καὶ γὰρ ὁ πόνος τῆς κοιλιᾶς τοὺς κάνει νὰ τὰ χάνουν
καὶ στέφανα πολεμικά καὶ δόξαις νὰ ξεχάνουν.

Τὸν Στρατηγὸν τὸν 'θύμωσε τῶν νησιτικῶν τὸ σκῶμμα,
γιατὶ σὲ τέτοιαις προστυχταῖς δὲν εἶναι μαθημένος,
καὶ κάποιον μ' ἔβλεπον σφόντυλο τὸν 'ξάπλωσε 'στὸ χῶμα
καὶ ἔμεινέσθη τὸ πολὺ τῶν Κορβάντων μένος.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, καινούρια μας χαρά!...
βοή, βροντοκυνητάματα, ξεφωνητὸ, βοισίδι,
μὰ τῷστριψε καὶ τῆς Βουλῆς ἡ νόμιμος φρουρά
χωρὶς καμμιὰ διαταγὴ τοῦ Νίκου τοῦ Μπουφίδη,
καὶ τοῦτο τὸν ἐθύμοσε τὸν Νίκο πρὸ πολὺ,
καὶ τέλος πάντων ἔκλεισε τοῦ κράτους ἡ Βουλὴ.

Μὰ τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος, τῆς Λεβιδῆς τὸ θέμμα,
πιάνει καὶ γράφει διὰ γραφαῖς, μὰ πρώτη γὰ τὸ Στέμμα
καὶ ἄλλη γὰ τὸν Διάδοχο, καὶ αὐτὰ τοὺς ἀναγγέλλει,
καὶ γράφει πὼς τὸ Σύνταγμα κατήντησε κουρέλι.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, θεσμὸν καταστροφὴ,
καὶ ὁ Βασιλεὺς ξεβούλωσε τοῦ Νίκου τὴν γραφὴν,
καὶ ἀφοῦ καλὰ τὴν 'δύλασε τὴν στέλλει 'στὸν παπποῦ,
καὶ ἐκεῖνος τὴν ἀπέστειλε καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω ποῦ.

Τί γεγονότα τῆς Βουλῆς σπονδαῖα κατὰ βάθος...
ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ Διάδοχος πρὸς τὸν Μπουφίδη γράφει
πὼς ἡ φευγάλα τῆς φρουρᾶς συνέβη κατὰ λάθος,
καὶ οὔτε κανένα Σύνταγμα καὶ αὐτὸ δὲν κατεστράφη.

Καὶ ὁ Θεοτόκης ἔλεγε μὲ τόνον 'στοὺς 'δικούς του
περὶ καταπατήσεως τῶν νόμων ἀνηκούστον,
πὼς κουρελιάζει τοὺς θεσμοὺς τὰ μάλιστα 'αυστόλως
ὁ θεσμοφύλαξ Θεωδωρῆς, ὁ γέρος ὁ μαριόλος.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, καὶ σωτηρίας δῆς,
καὶ ὁ Κόντες τὸ παράνομον ἐσάλπιξε τοῦ γέρου,
καὶ παρ' ὀλίγον ἔλειψε γὰ γίνῃ σαυιδᾶς
καὶ σκούφια κατακόκκινη νὰ βάλῃ Ροβεσπιέρου,
γιατ' εἶναι νόμος 'στοὺς Ρωμηοὺς ὁποῖος ἀπέξω βγαίνει
νὰ σκούξῃ πὼς τὸ Σύνταγμα κατὰ κορημῶν πηγαίνει.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, καὶ ἡ χάρις διελύθη,
καὶ ἐκ τῆς Βουλῆς ἐκίνησαν τοῦ Κορδονοῦ τὰ πλήθη,
καὶ ἐδρῆκαν ἕναν δυστυχῆ τοῦ δρόμου σκουπιδάρη,
καὶ ἀρπάξανε τὴν σκούπα του, τοῦ 'πῆραν καὶ τὸ φράδι,
καὶ αὐτὰ καινούρια σύμβολα τὰ κάνουν τῆς Κορδονᾶς
νὰ μένουν μὲ τὰ πατερά καὶ νῦν καὶ 'στοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἦτο πικρὸν τὸ σκῶμμα των, καὶ ἦτο μεγάλ' ἡ χλεύη,
καὶ ἐκεῖ ποῦ 'πῆγαν ἐμπρὸς 'βρῆκαν καὶ τὸν Κοκκίδη,
καὶ ἀρχίσανε πειράγματα καὶ γὰ τὸν μπάριμα Στάθη,
γιατὶ πιστὸς 'στοῦ Θεωδωρῆ τὴν στρουγγὰ δὲν ἐστάθη.

Καὶ ἐκεῖνος ἀπερίγραπτον ἐγράβηξε μαρτύριον,
καὶ μὲς 'στῶν δρόμων ἔτρεχαν τὴν ζηλεμένην πόστρα.

λαμπρὸν παῖνα ψάλλοντες τῆς σκούπας νικητήριον,
ποῦ 'νόμιζες πὼς 'πῆρανε τοῦ Πορτ' Ἀρθούρ τὰ κάστρα.

'Ο Κορδοκαλούμπαρος ἀναγεννᾶται τώρα,
καὶ ἐκ τῆς Περγίας ἔρχονται τρεῖς μάγοι μὲ τὰ δῶρα.
'Μπαίνουν 'στὸ σπῆτι τὸ τρανὸ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου
καὶ ἀμέσως ὑποκλίνονται πρὸ τοῦ Καγκελαρίου.

Γονατιστὸν τὸν προσκυνοῦν, πέφτουν, ξανασηκώνονται,
καὶ μὲ τὰ προσκυνήματα καὶ οἱ τρεῖς τῶν ξεσβερόνονται.
'Ὡς ὑπερῶν τὸν προσφωνοῦν καὶ τὸν ἀναγνωρίζουν,
καὶ δῶρα τοῦ χαρίζουν,
σαυιδὰ καὶ ἕνα σάρωθρο τὸν Κόντε νὰ σαρώσῃ
καὶ τὸν ἐγερῶν τὰς ἐκλογὰς ἐννόμως ν' ἀκυρώσῃ.

Ἀλλ' ὅμως καὶ γὰ τὸ σκυλὶ τοῦ γέρου Λεληγιάννη,
τὴν νέα Ζαφειρίτσα,
ποῦχει πολλὰ καπρίτσα,
προσφέρουν ἕνα φίμωτρο νὰ μὴν παραδαγκάνῃ.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, καὶ ὁ γέρο μπαμπαλῆς
σὰν ἄκουσε, σὰν ἔμαθε τὰ κάζα τῆς Βουλῆς,
ἀμέσως ἐταράχθηκε καὶ ἔγινε θυρωδὴς
σὰν βασιλεὺς 'Ηρώδης.

Καὶ τοὺς μάγους καὶ ἔρωτ' ἀθυμοειδῆς καὶ δριγίλος
ἐν κατὰ λάθος σήμερα σὲ θέσι δημοσία
διαρρηγμένους 'βρίσκειται κανεὶς τοῦ Κόντε φίλος
τώρα ποῦ τὸ Κορδόνι του βαστᾷ τὴν 'Εξουσία.

Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς Κόντηδες εὐθὺς νὰ τοὺς ἀφήσουν
τῆς πείνας νὰ ψοφήσουν,
καὶ ὅπου καὶ ἂν 'βροῦν ὑπάλληλο κανένα Σκαρπινάτο
νὰ κόβουν τὸ κεφάλι του, μόρτο Σαμυρὸν καὶ κάτω.

Θορήνος πολὺς καὶ κοπεῖος ἡκούσθη πέρα πέρα,
εἰκοσιδὺς Νομάρχηδες παῖνε σὲ μὴν ἡμέρα,
καὶ πλήθος ἀνεκραύαζε πανμένον ἐν Ραμᾷ
πὼς τώρα τὰ Χριστούγεννα θὰ φάνε ταγαμῆ.

Χριστούγεννα, πρωτόγεννα, Ραχὴλ τὰ τέκνα κλαίει,
καὶ ὁ Θεωδωρῆς ἔλεγε, καὶ ὁ Θεωδωρῆς λέει:
Γὰ 'μένα, Κόντε, νὰ μὴ λές σὲ ντόπιους καὶ σὲ ξένους
πὼς κουρελιάζω τοὺς θεσμοὺς, τοὺς νόμους τοὺς κειμένους.

'Αμμι' ἐγὼ τοὺς ἔχω βγάλει καὶ θὰ ποῦ τοὺς μάθης σὺ,
Θεαυοῦλα μου χουσῆ;
Γὰ θεσμὸν καταπατήσεις μὴ μὰς βάζῃς τῆς φωνᾶς
καὶ τοὺς ἔξω καὶ ἐμεῖς....
γὰ κουνήματα καὶ ἀπάτοις εἰσὶ πρόπος κουνεγές,
εἰσὶ πρόπος ἀπάτοις.

Πὼς γελῶ μὲ τὸν Μπουφίδη... τάγραφε καὶ 'στὸ Παλάτι...
καὶ ἂν τὰ κάζα τὰ 'δικά μου τᾶκανες σ' ἐμὰ, Κορφιάτη,
τότε νὰ βλεπῆς ἀπ' ἀπὸ, τότε σαυιδοφορία,
καὶ καὶ καὶ φασαρία.

Τότε φτάσῃ, τότε τσάπαις,
τότε κούνημα τρανὸ,

καὶ σοῦ τᾶπα καὶ μοῦ τᾶπες,
ἀκριβή μου Θεανώ.

Γιὰ θεσμῶν καταπατήσεις μὴ σὲ πιάουνε σεκλέτια,
σὺ δὲν ξέρεις ἀπὸ τέτοια.

Γιὰ θεσμοὺς εἰς ἓνα Κόντε δὲν ταιριάζει νὰ θυμώνη,
μόνο γιὰ τὸν Θεόδωρῃ
πάει σκούφια νὰ φορῇ
καὶ σανίδι νὰ σηκώνη.

Σὺ σὰν Κόντες νυλικάτος
τῆς Κερκύρας δὲν ἔμπορεῖς
τῶν θεσμῶν τὸ μέγα κράτος
σὰν κ' ἐμένα νὰ φρουρῇς,
κ' οὔτε σκούφια νὰ φορῇς.

Γιὰ θεσμῶν καταπατήσεις μὴ μᾶς κοκορεύεσαι
κ' αἶντε νὰ κοροεύεσαι.

Γιὰ θεσμῶν καταπατήσεις μὴ μᾶς ἀπειλῇς ἀγρίως
καὶ μαδέρια μὴ κτυπᾷς,
κ' ἂν τὰ κἀνης θάσαι κρύος
καὶ νερόβραστος λαπαῖς.

Γιὰ θεσμοὺς μὴ μοῦ θυμώνης καὶ μὴ γίνεσαι σὰν φράπα
καὶ λεμόνι περυνό,
καὶ μοῦ τᾶπες καὶ σοῦ τᾶπα,
προσφιλὴς μου Θεανώ.

Ἀπὸ τέτοια σὺ δὲν ξέρεις,
ἐγεννήθης χασομέρης,
κ' ἂν ἐλθοῦν νὰ σ' εὗρουν φίλοι, πότε κάνεις τὸ λουτρό σου,
πότε καθρεφτίζεσαι...
Κόντε, σὲ σοφάδες στρώσου
καὶ μὴ σεκλετίζεσαι.

Ἐσὺ γίνηκες μονάχα γιὰ νὰ τρῶς, γιὰ νὰ κοιμᾷσαι,
καὶ θεσμοὺς νὰ μὴ θυμᾷσαι.

Γιὰ τοὺς θεσμοὺς δὲν θέλω νὰ ζαλιῖσαι
καὶ νὰ χαλοῦν τὸ χρῶμα σου θυμοί,
μόνο νὰ τρῶς, νὰ πίνης, νὰ στολίζεσαι,
κ' ἐμένα νὰ μ' ἀφίνης, ἀτζαμῇ,

γιὰ πάντα τοὺς Ρωμηοὺς νὰ κυβερνᾷ
καὶ πάντα νὰ σὲ λέω: Θεανώ.

Χριστοῦγεννα, πρωτόγεννα, γιορτὴ τοῦ χρόνου πρώτη,
καὶ τῆς Βουλῆς διάλυσις καὶ τόσο φαγοπότι.
Κ' ἐφέτος τὰ ξανάπαμε μὲς ὅτων Ρωμηῶν τὸν τόπο,
ποῦ διθυράμβους ἐκλογῶν σὲ λίγο θὰ γκαρίσωμε,
καὶ τώρα δώστε φάσκελα γιὰ τοῦτο μας τὸν κόπο,
κ' ἐμεῖς τοῦ χρόνου πάρολι θὰ τὰ ξαναγρίσωμε.

**Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Ἐβγήκαν ἐμπνευσμένα καὶ πατριωτικά
τοῦ Γεώργη τοῦ Στρατήγη τὰ Μακεδονικά,
ἐμπνέοντα μ' ἐξάρσεις καὶ λαῦρον λυρισμὸν
σὲ δούλους κ' ἐλευθέρους τὸν πατριωτισμὸν.
Νὰ κ' ἓνας τροβαδούρος, ποῦ με γενναῖον τόνον
τολμᾷ νὰ κελადήσῃ τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων,
καὶ στήθῃ νὰ περῶσῃ μὲ γοργοπτεροὺς στίχους
ἤχουνας σ' τὴν Ροδόπην μὲ πυροβόλων ἤχους.
Πλὴν ἔπαινος ἀρμόζει καὶ σ' τὸν ἄ' Ἑλληνισμὸν,
ἐκδῶσαντα τοὺς στίχους πρὸς φρονηματισμὸν.

Ὅδὸς Αἰόλου... σπεύσατε ὅτι οὐ Λούβρου τὰ περίφημα,
τί μποναμάδων θησαυροὶ κ' δράσεως ἐντρυφήμα.
Τί φουρνιμένα τοῦ τσαγριῦ, τί κρύσταλλα περίσσια,
τί πορσελάναις, τί καὶ τί... ψυχὴ μου ὅτ' ἀ Παρίσι!...
Τί πλοῦτος πολυποικίλος, ἀστράπτων, τιμαλφής,
ἀνώτερος ἀληθινὰ πάσης περιγραφῆς.
Σ' τὸ Λούβρο κάθε φουκαρᾶς καὶ κάθε χρυσογάδαρος,
ὅτ' οὐ Λούβρο μποναμάς ὀφτηγός, ἀλλὰ καὶ μποναμάδαρος.
Μὰ κ' εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν θὰ γίνετ' ἐκπεσμός...
ζήτω, κορδοναροῦμπαρος, δώρων κατακλυσμός.
Σ' τὸ Λούβρο κ' ὁ Περικλέταρος, σ' τὸ Λούβρο κ' ὁ Φασούλας.
Λούβρο καὶ Κανελλόπουλος Λούβρο-Κανελλοπούλαρος.

Τὸ φύλλον τοῦ Ρωμηοῦ μας ἄς τὸ γνωρίζουν ὅλοι
πὼς εἴκοσι παράδες πουλεῖται μὲς σ' τὴν Πόλιν.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ρωμηοῦ» μας, παρ' ἀπὸ πατριώτην
ἀριθμῶς τριάντα τρία καὶ σ' τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. — Ἰονικὴ Τρά-
πεζα Limited. — Τράπεζα Ἀθηνῶν. — Τράπεζα
Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1904 ἄρχεται ἐν ταῖς θυ-
ρίσι τῶν τε ἐν Ἀθήναις καταστημάτων καὶ τῶν ὑπο-
καταστημάτων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν, ἐφοδιαζομέ-
νων ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, ἡ πώλησις τῶν γραμ-
ματίων τοῦ ὑπὲρ τοῦ

ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1905
ΤΙΜΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Διὰ γραμμάτια 1 μέχρις 2 ἑκάστον
» » 21 » 100 » 2,85
» » ἄνω τῶν 100 » 2,80

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Τὴν 2) 15 Τανουαρίου, 3) 16 Ἀπριλίου, 3) 17
Μαΐου καὶ 2) 15 Ὀκτωβρίου 1905.

ΛΑΧΝΟΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ

1

ἐξ

100,000

1

»

25,000

1

ἐκ

10,000

3

»

5,000

15,000

5

»

1,000

5,000

411

ἐξ

100

41,100

578

ἐκ

50

28,900

1000

κλήροι

δραχμαί

225,000

Ἐκ τῶν γραφείων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν